statisticon
STATISTICS & RESEARCH

SFU_5224

Statistik om befolkningen i Uppsala län

Rapport

Version: Final

Datum: 2015-11-28

Klass: Öppen

Statisticon AB Östra Ågatan 31, SE-753 22 Uppsala Klara Södra Kyrkogata 1, Box 837, SE-101 36 Stockholm +46 (0)10 130 80 00, info@statisticon.se, www.statisticon.se Sweden

Kund	Samordningsförbundet Uppsala län
Mottagare	Åsa Fichtel
Projektnummer	SFU_5224
Författare	Mats Forsberg
Granskare	Charlotta Danielsson

Innehållsförteckning

1 Bakgrund 4

2 Rapportens disposition 4

3 Socioekonomisk struktur i länet 4

4 Offentlig försörjning 6

4.1 HE-måttets komponenter 7

4.2 Offentlig försörjning i Uppsala län som helhet 9

4.3 Offentlig försörjning i länets kommuner 10

4.4 Offentlig försörjning i olika åldrar 13

4.5 Offentlig försörjning och kön 15

5 Arbetsmarknadens struktur 17

6 Demografisk struktur och befolkningsutveckling 19

Bilaga – Helårsekvivalenter per kommun

1 BAKGRUND

Statisticon AB har fått i uppdrag av Samordningsförbundet Uppsala län att ta fram en statistikrapport avseende olika former av försörjningsstöd i Uppsala läns kommuner. Syftet med uppdraget är att ta fram ett underlag till behovsanalyser och prioriteringsbeslut inom samordningsförbundet.

Rapportens målgrupp är i första hand samordningskansliets styrelse och beredningsgrupp.

Utgångspunkten för rapporten har varit befintliga data eller tabeller avseende följande försörjningsstöd:

- Ekonomiskt bistånd (Kommun)
- Aktivitetsersättning (FK)
- Aktivitetsstöd (FK)
- Sjukpenning (FK)
- Sjukersättning (FK)
- A-kassa (AF)

Ovanstående ska i möjligaste mån relateras till rådande demografisk struktur och arbetsmarknadsstruktur i respektive kommun. Statistiken ska spegla såväl kommun- som länsnivå och där så är möjligt könsuppdelas.

Ambitionen har även varit att övergripande beskriva kommunernas socioekonomiska skillnader och likheter som bakgrund till hur de olika försörjningsstöden tillämpas.

Utgångspunkten var initialt att rapporten skulle omfatta 2-3 sidor med ett innehåll som på ett pedagogiskt sätt skulle visa hur dessa tillämpas i länets kommuner. På grund av materialets omfattning har det dock visat sig svårt att nå den begränsningen i sidantal.

2 RAPPORTENS DISPOSITION

Statistiken redovisas i följande fyra olika delområden:

- Socioekonomisk struktur (kapitel 3)
- Offentlig försörjning (kapitel 4)
- Arbetsmarknadens struktur (5)
- Demografisk struktur och befolkningsutveckling (kapitel 6)

3 SOCIOEKONOMISK STRUKTUR I LÄNET

Uppsala län består av åtta kommuner med i – sammanhanget – väsentligen olika socioekonomisk struktur. Enligt Statisticons kommungruppsklassificering, med

utgångspunkt från tio socioekonomiska egenskaper hos befolkningen i kommunerna, återfinner vi länets kommuner i fyra av fem kommungrupper.

Knivsta och Håbo återfinns i en kommungrupp som präglas av höga inkomster, låg arbetslöshet, låga sjuktal, hög generationsåterväxt, hög förvärvsfrekvens

Uppsala återfinns i en kommungrupp som präglas av stark befolkningstillväxt, mångfald och hög utbildningsnivå. En förhållandevis stor andel av befolkningen i denna kommungrupp är född utomlands. I denna kommungrupp finns samtliga storstäder, universitets- och högskoleorter samt orter med livkraftig tillverkningsindustri.

Enköping och Östhammar finns tillsammans i en kommungrupp som präglas av liten befolkningstillväxt, relativt hög förvärvsfrekvens, låga sjuktal och låg arbetslöshet. Ett gemensamt drag för många kommuner i denna grupp är ett betydande inslag av turism och säsongsboende.

Heby, Tierp och Älvkarleby tillhör en kommungrupp med högre arbetslöshet, högre ohälsotal och en åldrande befolkning. I denna kommungrupp finns flertalet av Sveriges bruksorter med företag och verksamheter som till stor del har försvunnit eller starkt rationaliserats.

Denna kommungruppsindelning kommer att användas genomgående i rapporten för att ge en tydligare bild av hur de olika socioekonomiska förutsättningarna påverkar behovet av offentlig försörjning i länets kommuner och därmed också förutsättningarna för samordnade arbetslivsinriktade åtgärder.

Följande bild visar hur Sveriges kommuner kan delas in i fem socioekonomiska landskap. För mer information om hur kommungruppsklassificeringen är genomförd hänvisas till www.befolkningsprognos.se/juni

Bild 1 – Uppsala läns kommuner i ett socioekonomiskt landskap. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s och Skolverkets statistikdatabas.

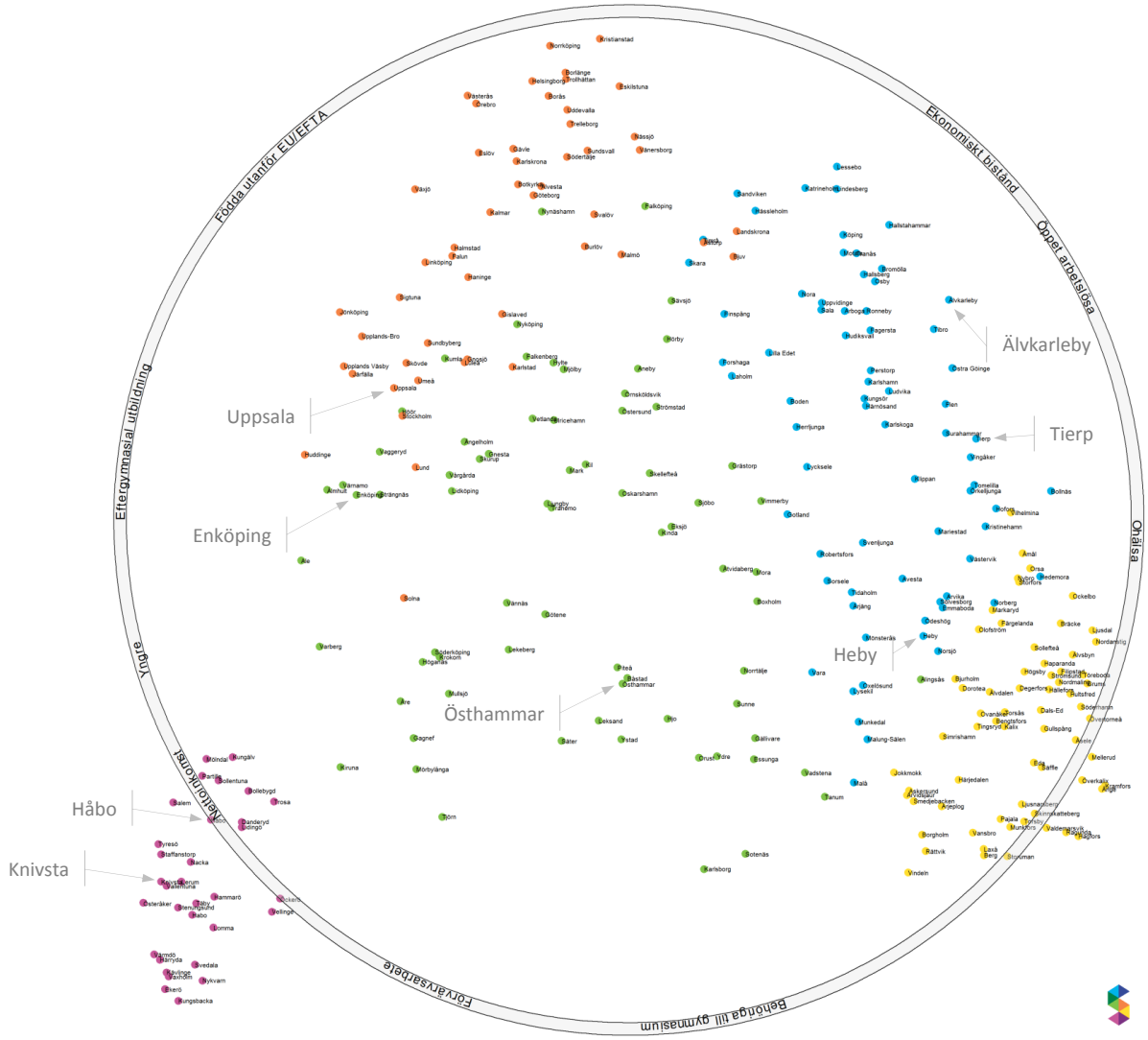

De 10 socioekonomiska egenskaperna är utplacerade i en omslutande cirkel – där positionen anger i vilken ungefärlig riktning en egenskap ökar respektive minskar. T.ex. ökar ohälsotalet i kommuner längs en östlig riktning medan nettoinkomsterna ökar i en sydvästlig riktning.

4 OFFENTLIG FÖRSÖRJNING

SCB beräknar kontinuerligt ett mått som kallas Helårsekvivalenter (HE). Måttet kan sägas ha två syften, dels att spegla den totala offentliga försörjningens omfattning, dels att möjliggöra jämförelser mellan olika former av offentlig försörjning. För att skapa jämförbarhet mellan kommuner har Statisticon beräknat hur stor andel av befolkningen i arbetsför ålder som uppbär de olika formerna av offentlig försörjning.

Men en helårsekvivalent avses det antal individer som skulle kunna försörjas under ett helt år med full ersättning. Exempelvis blir två personer som varit heltidsarbetslösa ett halvår var, tillsammans en helårsekvivalent.

4.1 HE-måttets komponenter

I måttet ingår sjukpenning samt sjuk- och aktivitetsersättning, arbetsmarknadsåtgärder, ersättning vid arbetslöshet samt ekonomiskt bistånd.

Sjukpenning samt sjuk- och aktivitetsersättning

Statistik från Försäkringskassan avseende antal ersatta dagar med sjukpenning samt sjuk- och aktivitetsersättning omräknat till hela ersättningsdagar. För att erhålla antalet helårsekvivalenter divideras antal ersättningsdagar med 365.

Dagar under sjuklöneperioden ingår inte (dag 1-14). Från och med 1996 räknas sjukpenningdagar även under dag 1-14 i sjuk-perioden för företagare, studerande m.fl.

I sjukpenning ingår ersatta dagar med sjukpenning (från dag 14 i sjukperioden), arbetsskade-sjukpenning, rehabiliteringspenning, förebyggande sjukpenning samt sjukersättning vid utbildningsbidrag. Dagar med partiell ersättning är omräknade till hela dagar.

Regeländringar

År 1997 förlängdes arbetsgivares sjuklöneperiod från 14 till 28 dagar (ersatta dagar i ohälsotalet minskar därmed). Den 1 april 1998 förkortades sjuklöne-perioden från 28 till 14 dagar (ersatta dagar i ohälsotalet ökar därmed) för att den 1 juli 2003 öka till 21 dagar. Den 1 januari 2005 förkortades åter sjuklöneperioden till 14 dagar.

Arbetsmarknadsåtgärder

Statistik från Arbetsförmedlingen avseende kvarstående sökande i arbetsmarknadspolitiska program (exkl. program för funktionshindrade), 20-64 år. Arbetsförmedlingen mäter en gång i månaden antal personer i olika åtgärder och räknar sedan fram ett genomsnitt för respektive år. De allra flesta har åtgärden på heltid.

Ersättning vid arbetslöshet

Statistik från IAF (Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen) avseende antal ersättningsdagar (omräknat till hela dagar) med A-kassa. Genom att dividera totalt antal dagar med antal ersättningsdagar som motsvarar fullständig frånvaro från arbetsmarknaden (260 dagar) fås antalet helårsekvivalenter.

Dagarna avser alla åldrar t o m 64 år. Från 1993 ingår även mottagare av ALU från A-kassa. Från 1996 ingå OTA och från 1997 ingår TAE och PRJ. 1998 övertog a-kassorna handhavandet av den grundförsäkring som tidigare utgick i form av KAS.

Ekonomiskt bistånd

SCB har beräknat en lägsta årsnorm för olika hushållstyper, ensamstående eller gift, med eller utan barn och i de fall man har barn - i kombination med antal barn. Till riksnormen har lagts hyra minskat med bostadsbidrag. Genom att använda registret över ekonomiskt bistånd har för varje hushåll dividerats faktiskt erhållet ekonomiskt bistånd med den årsnorm som tagits fram för just den hushållstypen. På så sätt erhålls en mängd kvoter. För att få fram antalet individer som skulle ha försörjts ett helt år med ekonomiskt bistånd, multipliceras hushållets kvot med antalet vuxna personer i hushållet som sedan summeras till helårsekvivalenter.

Innehållet i nämnaren har konstanthållits från 1990 och framåt för att möjliggöra jämförelser. T ex har från 1997 kostnader för el och hemförsäkring (som inte längre ingår i riksnormen) hämtats från Konsumentverkets broschyr ”Koll på pengarna”. Beräkningarna har gjorts för individer i åldrarna 20-64 år.

För vissa kommuner finns bortfall i data för en eller flera månader under 2011-2013. För dessa kommuner är uppgifterna imputerade med senaste kända uppgift. Statistiken i det följande avser år 2014 alt. perioden juli 2014 – juni 2015.

4.2 Offentlig försörjning i Uppsala län som helhet

I diagrammet nedan redovisas hur den offentliga försörjning – uttryckt som andelen helårsekvivalenter av folkmängden i arbetsför (20-64 år) ålder – har utvecklats i Uppsala län samt i riket sedan år 1999. Vidare framgår hur befolkning i Uppsala län har ökat procentuellt under samma period.

Bild 2 - Andel helårsekvivalenter (HE) av folkmängden i arbetsför ålder (20-64 år), Uppsala län och riket år 1999-2014. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas.

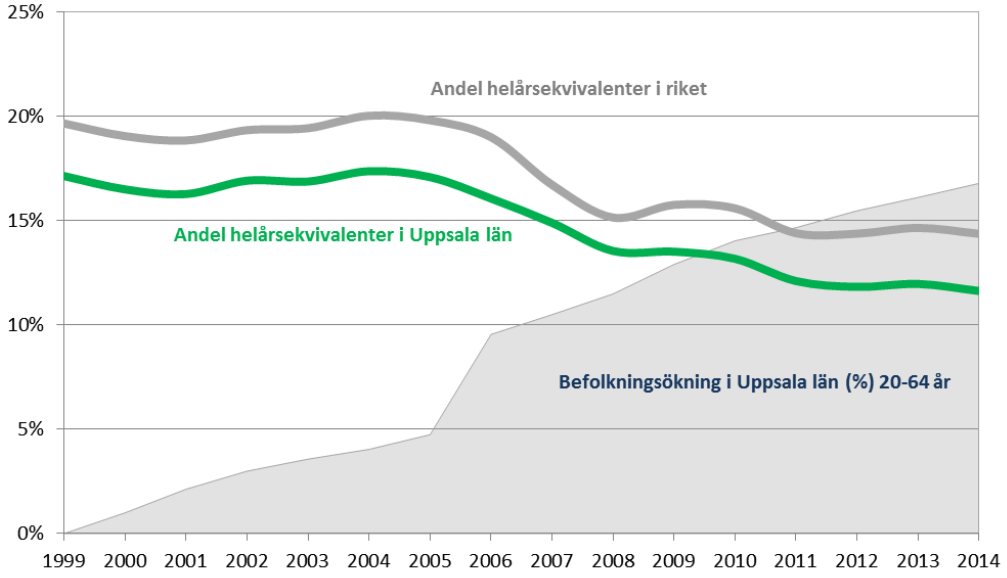

Av diagrammet ovan framgår att den offentliga försörjningen har minskat successivt sedan de senaste 15 åren. Andelen HE i länet har under perioden minskat från en nivå år 1999 där drygt 17 procent av den arbetsföra befolkningen på heltid kunde omfattas av offentlig försörjning till nivån 12 procent år 2014. Utvecklingen är densamma i såväl länet som i riket, men den skillnaden att den offentliga försörjningen i länet är cirka tre procentenheter lägre än i riket. Samtidigt har länets befolkning i arbetsför ålder ökat med drygt 16 procent under samma period.

Huruvida minskningen representerar ett minskat behov av försörjningsstöd eller ett minskat utbud av försörjningsstöd i samband med regelförändringar kan inte direkt utläsas ur statistiken. Genom att studera de ingående komponenterna i HE kan vi dock komma ett steg närmare en förklaring av minskningen. I följande diagram visas hur antalet helårsekvivalenter utvecklats inom respektive typ av försörjningssystem.

Bild 3 – Antal helårsekvivalenter (HE) per typ av försörjningssystem, Uppsala län år 2014. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas.

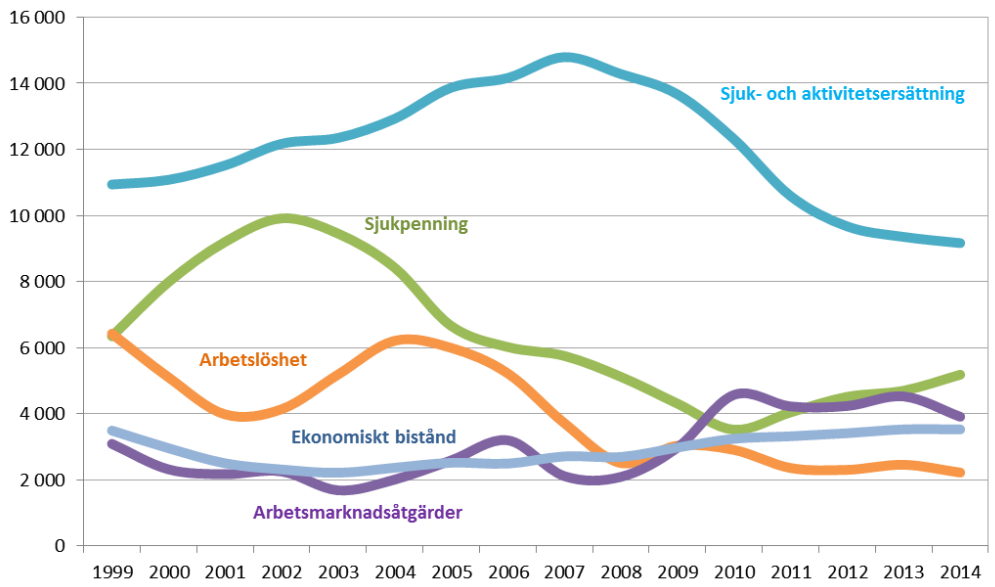

För det första kan vi utifrån diagrammet ovan konstatera att sjuk- och aktivitetsersättningen har varit det mest omfattande försörjningsstödet under perioden. Därefter kommer sjukpenningen som dock har minskat kraftigt sedan år 2002. Nivåförändringarna inom såväl sjuk- och aktivitetsersättning som sjukpenning har sannolikt sin förklaring i en generellt åtstramande sjukförsäkringspolitik under perioden.

Inom arbetsmarknadsområdet har försörjning via A-kassa (läs Arbetslöshet i diagrammet) minskat samtidigt som ersättning via arbetsmarknadsåtgärder har ökat. Det ekonomiska biståndet är det mest stabila försörjningsstödet och uppvisar liten variation över tid. I vilken utsträckning de olika försörjningsstöden fungerar som kommunicerande kärl är oklart. Någon uppenbar samvariation kan dock inte utläsas ur diagrammet ovan – undantaget A-kassans minskade användning som sammanfaller väl med sjukpenningens lika stora ökning i början av 2000-talet.

4.3 Offentlig försörjning i länets kommuner

Helårsekvivalenter finns beräknande även för enskilda kommuner. I diagrammet nedan framgår andelen helårsekvivalenter av befolkningen i arbetsför ålder (20-64 år) för respektive kommun i Uppsala län år 2014. Kommunerna är grupperade efter socioekonomisk struktur (se kapitel 3 ovan).

Bild 4 – Helårsekvivalenter (HE) år 2014 som andel av respektive kommuns folkmängd i arbetsför ålder (20-64 år) Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas.

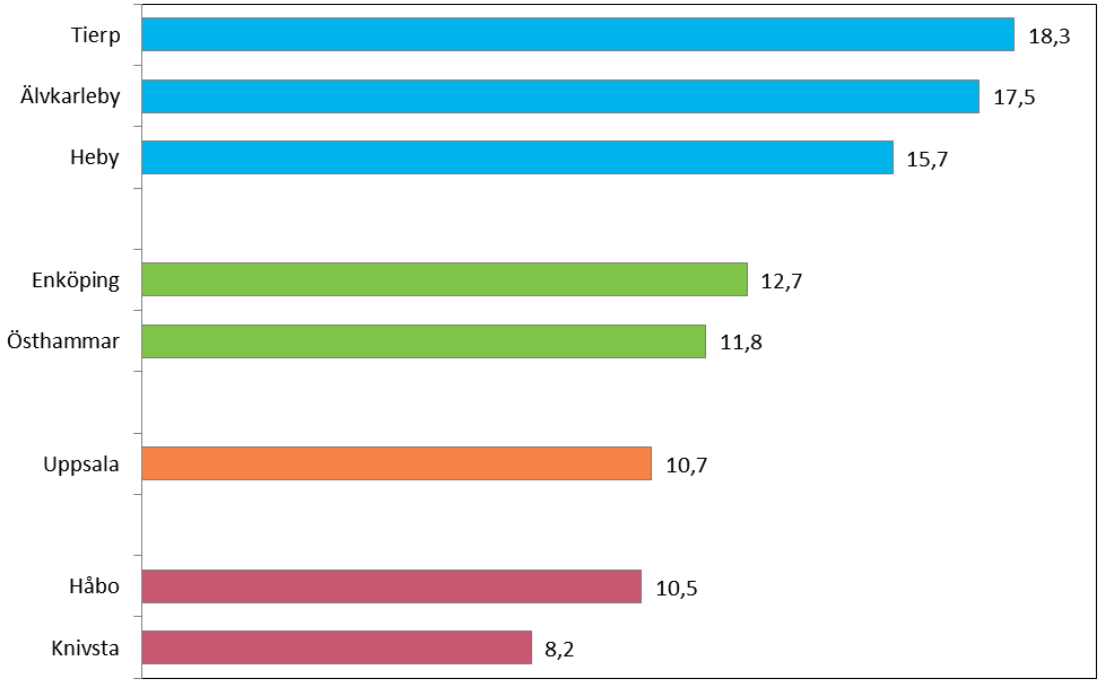

Försörjningsstödets omfattning varierar förhållandevis mycket inom länet. Av diagrammet ovan framgår också att det finns ett uppenbart samband mellan den sammantagna socioekonomiska situationen i en kommun och försörjningsstödets omfattning. Tierp, Älvkarleby och Heby kan motsvarande 16-18 procent av folkmängden i arbetsför ålder försörjas med offentlig ersättning. I Enköping och Östhammar uppgår motsvarande andel till ca 12 procent och i Knivsta, Håbo och Uppsala till mellan 8 och 11 procent. I Tierp kan nästan var femte invånare i arbetsför ålder försörjas med offentlig ersättning, vilket kan jämföras med Knivstas knappt var tionde invånare.

I följande diagram illustreras omfattningen av de enskilda HE-komponenterna per kommun.

Bild 5 – Helårsekvivalenter (juli 2014 – juni 2015) som andel av respektive kommuns folkmängd i arbetsför ålder (20-64 år). Uppdelning efter typ av försörjningsstöd. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas.

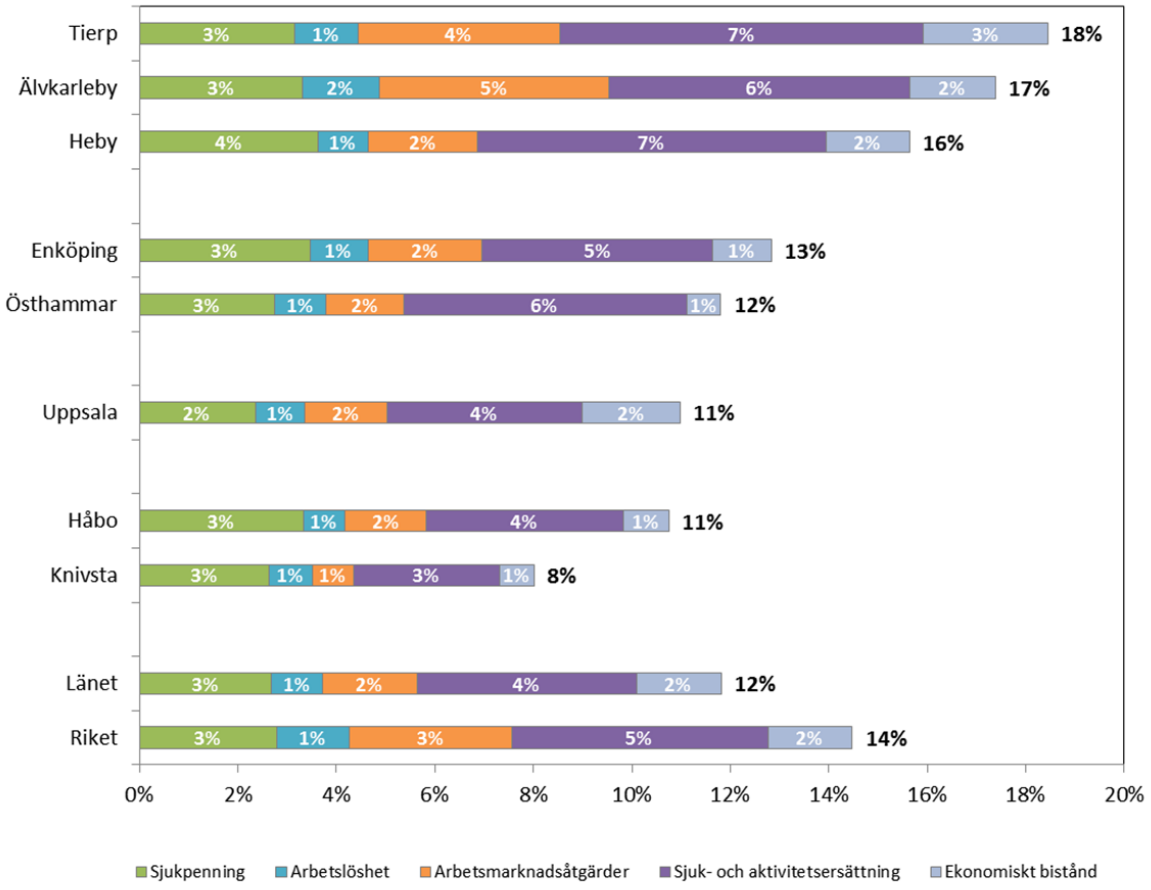

Skillnaden i det totala antalet HE per kommun återfinns särskilt inom arbetsmarknadsåtgärder samt sjuk- och aktivitetsersättning som är mer vanligt förekommande i framför allt Tierp och Älvkarleby. I Heby kommun är dock arbetsmarknadsåtgärder inte mer vanligt förekommande än i t.ex. Uppsala. Däremot är sjukpenning mer vanligt i Heby än i andra kommuner.

4.4 Offentlig försörjning i olika åldrar

Det offentliga försörjningssystemets omfattning varierar mellan olika åldersgrupper i arbetsför ålder. Den generella bilden i länets samtliga kommuner är att andelen invånare som uppbär offentlig försörjning – uttryckt som totala helårsekvivalenter – är högre i äldre ålderskategorier. I t.ex. Östhammar kan närmare 10 procent av invånarna i åldrarna 20-49 år försörjas via offentlig ersättning, 15 procent i ålderskategorin 50-59 år samt 20 procent i ålderskategorin 60-64 år.

Jämför vi enskilda försörjningssystem förekommer dock skillnader. Sjukpenning samt sjuk- och aktivitetsersättning är mer vanligt förekommande i äldre åldersgrupper. Arbetsmarknadsåtgärder förekommer mer ofta i yngre ålderskategorier. Ersättning vid arbetslöshet (A-kassa) är lika vanligt förekommande i samtliga ålderskategorier.

Det ekonomiska biståndets fördelning mellan olika ålderskategorier uppvisar störst variation mellan kommunerna. I Tierp, Östhammar och Heby tenderar omfattningen att öka med stigande ålder. I övriga kommuner är det ekonomiska biståndets omfattning ungefär densamma i samtliga ålderskategorier.

Bild 6 – Helårsekvivalenter år 2014 som andel av respektive kommuns folkmängd i arbetsför ålder (20-64 år). Uppdelning efter typ av försörjningsstöd och ålder. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas.

	Ålder	Sjuk-penning	Sjuk- och akt.ers.	Arbets-löshet	Arb.m.-åtgärder	Ekon. bistånd	Total HE
Knivsta	20-29 år	1%	2%	0%	2%	1%	7%
	30-39 år	2%	1%	1%	0%	1%	5%
	40-49 år	3%	2%	1%	1%	1%	7%
	50-59 år	4%	5%	2%	1%	1%	12%
	60-64 år	3%	10%	1%	1%	1%	16%
Håbo	20-29 år	1%	3%	0%	2%	1%	8%
	30-39 år	3%	2%	1%	1%	1%	7%
	40-49 år	3%	2%	1%	1%	1%	8%
	50-59 år	4%	5%	1%	2%	1%	13%
	60-64 år	4%	13%	1%	2%	1%	22%
Uppsala	20-29 år	1%	1%	0%	2%	1%	6%
	30-39 år	2%	2%	1%	1%	2%	8%
	40-49 år	3%	3%	1%	2%	2%	11%
	50-59 år	3%	7%	1%	2%	2%	17%
	60-64 år	3%	13%	1%	2%	1%	21%
Östhammar	20-29 år	1%	2%	1%	3%	1%	9%
	30-39 år	3%	2%	1%	1%	1%	8%
	40-49 år	3%	4%	1%	1%	1%	10%
	50-59 år	3%	8%	1%	1%	1%	15%
	60-64 år	3%	14%	1%	1%	0%	20%
Enköping	20-29 år	1%	2%	1%	4%	1%	10%
	30-39 år	3%	2%	1%	2%	1%	9%
	40-49 år	4%	3%	1%	2%	1%	11%
	50-59 år	4%	7%	1%	2%	1%	16%
	60-64 år	4%	14%	1%	2%	1%	23%
Heby	20-29 år	1%	3%	1%	5%	2%	13%
	30-39 år	3%	3%	2%	2%	2%	11%
	40-49 år	4%	5%	1%	2%	2%	15%
	50-59 år	4%	10%	1%	2%	1%	18%
	60-64 år	4%	16%	1%	1%	1%	24%
Älvkarleby	20-29 år	1%	2%	1%	10%	3%	18%
	30-39 år	3%	2%	2%	4%	2%	13%
	40-49 år	3%	3%	2%	3%	2%	14%
	50-59 år	4%	9%	2%	4%	1%	21%
	60-64 år	4%	16%	1%	2%	1%	25%
Tierp	20-29 år	2%	4%	1%	9%	4%	19%
	30-39 år	2%	2%	2%	3%	3%	12%
	40-49 år	4%	5%	1%	3%	3%	16%
	50-59 år	4%	10%	2%	3%	2%	20%
	60-64 år	4%	18%	1%	2%	1%	27%

4.5 Offentlig försörjning och kön

Det finns betydande skillnader mellan män och kvinnor avseende offentlig försörjning – framför allt inom sjukförsäkringen. Det är nästan dubbelt så vanligt att kvinnor uppbär sjukpenning än män. Även sjuk- och aktivitetsersättning är väsentligen vanligare hos kvinnor än män. Vad gäller övriga försörjningsstöd är inte skillnaden särskilt stor mellan könen.

Bild 7 – Relativ jämförelse av helårsekvivalenter (juli 2014 – juni 2015) för män respektive kvinnor fördelat på olika typer av försörjningsstöd. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas.

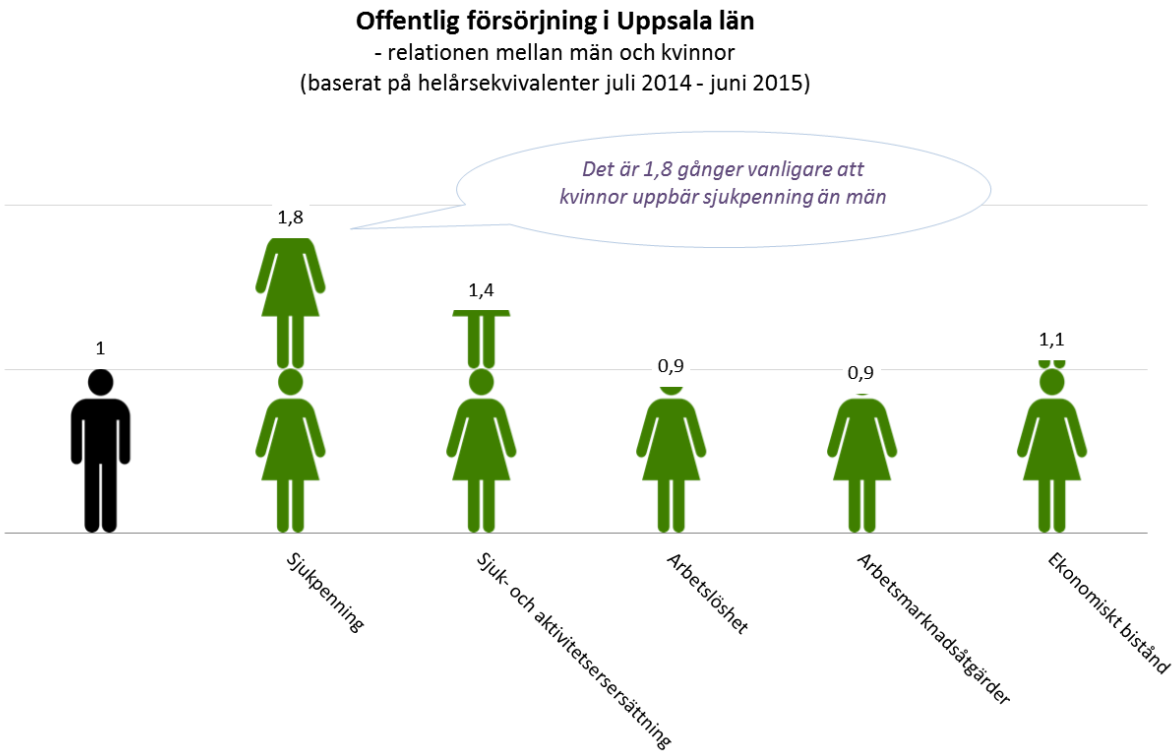

Samma mönster återfinns inom länets samtliga kommuner. I Älvkarleby förefaller dock skillnaderna mellan män och kvinnor vara sammantaget störst, till exempel vad gäller ersättning vid arbetslöshet (A-kassa) där det är nästa dubbelt så vanligt att män uppbär A-kassa än kvinnor.

Bild 8 – Jämförelse av helårsekvivalenter (juli 2014 – juni 2015) för män respektive kvinnor fördelat på olika typer av försörjningsstöd i respektive kommun i Uppsala län. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas.

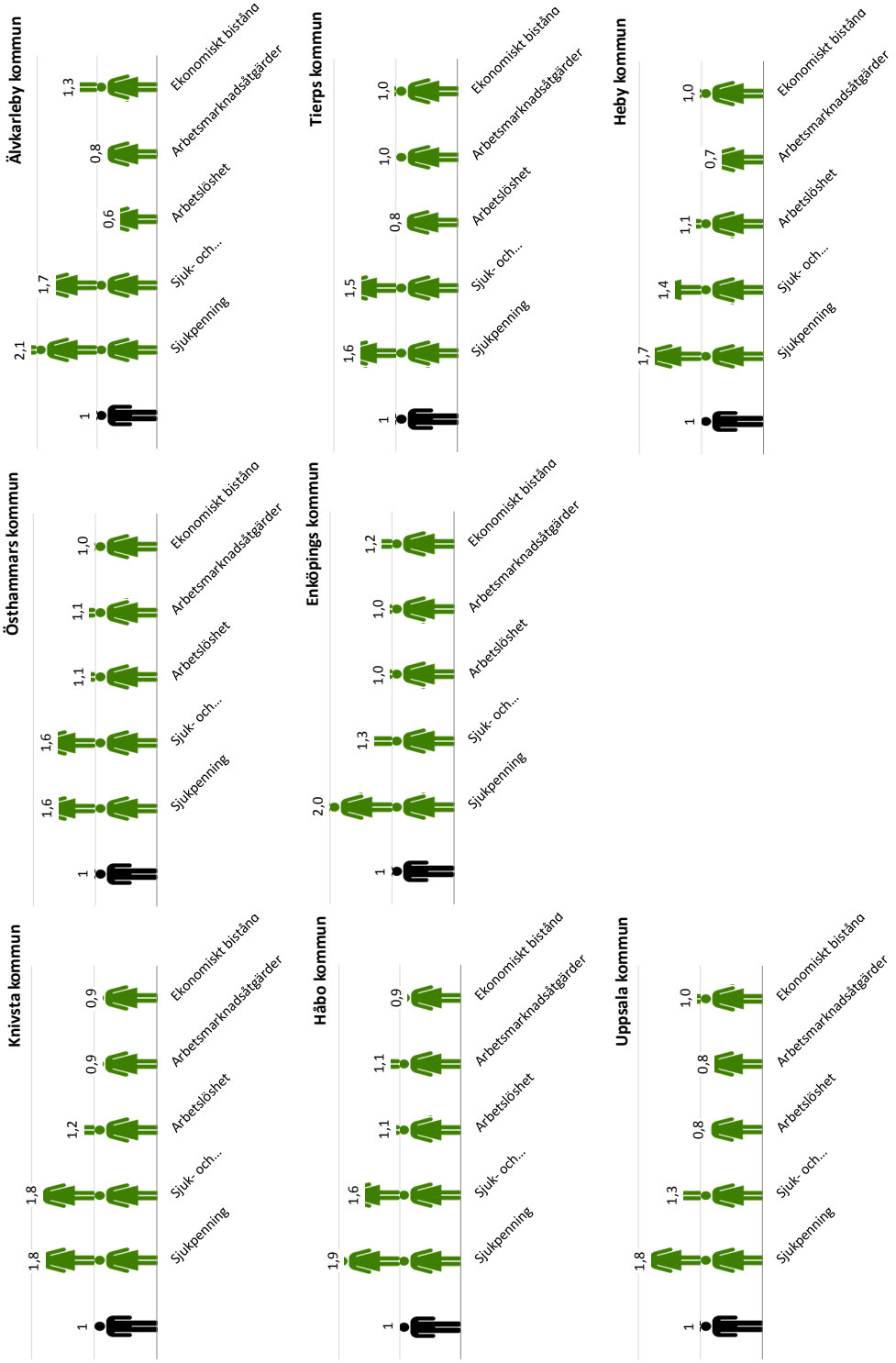

5 ARBETSMARKNADENS STRUKTUR

Arbetsmarknadens struktur torde ha en avgörande betydelse för hur väl samordnade arbetslivsinriktade åtgärder kan lyckas. Ju fler - ju fler olika - arbetstillfällen som återfinns inom ett arbetsmarknadsområde, desto bättre förutsättningar bör en individ kunna ha för att hitta en plats på arbetsmarknaden i kommunen.

Ett sätt att beskriva en *kommuns försörjningskraft* - eller arbetsmarknadens omfattning i en kommun - är att se till hur stor den förvärvsarbetande dagbefolkningen är i förhållande till kommunens *totala folkmängd*. Den förvärvsarbetande dagbefolkningen utgörs av såväl antalet inpendlare som de personer som både arbetar och bor i kommunen.

Bild 9 – Kommunernas försörjningskraft 2013. Förvärvsarbetande dagbefolkning i relation till kommunens folkmängd. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas (RAMS).

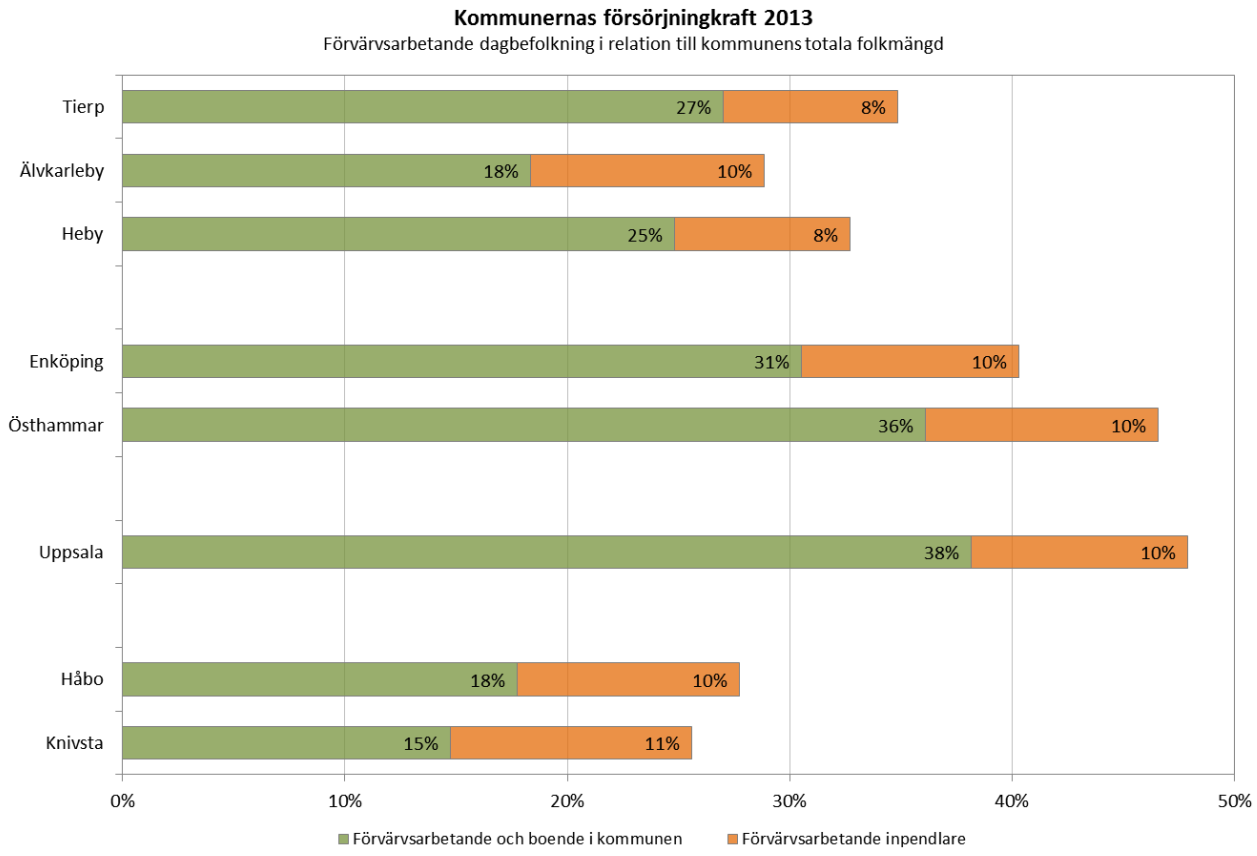

Av diagrammet ovan framgår att Uppsala och Östhammars kommun har störst försörjningskraft i Uppsala län. I Östhammars kommun utgör den förvärvsarbetande dagbefolkningen 47 procent av kommunens folkmängd, varav 36 procentenheter utgörs av förvärvsarbetande som bor och arbetar i kommunen och 10 procentenheter av

förvärvsarbetande inpendlare. Knivsta har den lägsta försörjningskraften, motsvarande 26 procent av kommunens folkmängd.

Ett intressant förhållande som kan observeras är att inpendlingen – som andel av respektive kommuns folkmängd – är ungefär lika stor i länets samtliga kommuner, motsvarande cirka 10 procent.

Ett annat sätt att beskriva arbetsmarknaden är att se till hur stor del av en kommuns befolkning i *arbetsför ålder* som förvärvsarbetar i den egna kommunen respektive pendlar till arbete i andra kommuner. Den högsta förvärvsfrekvensen finns i Knivsta kommun där motsvarande 92 procent av befolkningen i arbetsför ålder förvärvsarbetar, varav 25 procent i den egna kommunen och 66 procent i andra kommuner. Lägst förvärvsfrekvens återfinns i Älvkarleby, motsvarande 80 procent av befolkningen i arbetsför ålder.

Bild 10 – Antal förvärvsarbetande i relation till befolkningen i arbetsför ålder (20-64 år) i länets kommuner år 2013. Källa: Statisticons beräkningar utifrån SCB:s statistikdatabas (RAMS).

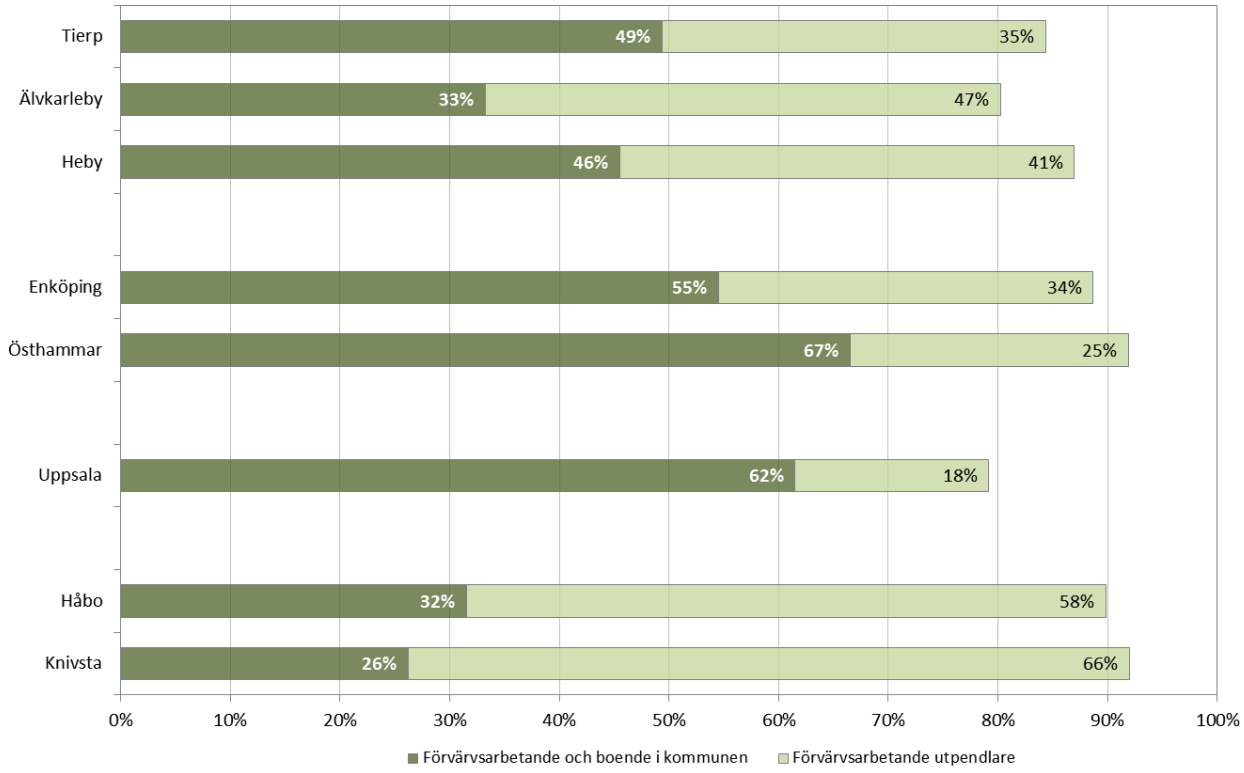

Störst utpendling – relativt befolkningen i arbetsför ålder– återfinner vi i Håbo och Knivsta. Den högsta förvärvsfrekvensen i gruppen förvärvsarbetande och boende i den egna kommunen återfinner vi i Östhammars kommun, motsvarande 67 procent av befolkningen i arbetsför ålder.

6 DEMOGRAFISK STRUKTUR OCH BEFOLKNINGSUTVECKLING

Arbetsmarknad och befolkningsutveckling har ett starkt beroendeförhållande. Att se till en kommuns befolkningsutveckling ger därför vägledning i att förstå hur arbetsmarknaden kan tänkas utvecklas – och vice versa. Våra befolkningsprognoser nedan baserar på trendframskrivningar, vilket betyder att prognoserna visar en tänkbar utveckling under förutsättning att livet fortsätter som det har sett under de senaste åren i kommunen. Detta innebär att tidigare händelser på t.ex. bostads- och arbetsmarknaden fångas upp i modellen implicit genom dess effekter på befolkningsutvecklingen.

Som framgår av figurerna nedan, förväntas samtliga kommuner i länet erfara en ökad folkmängd under de kommande åren. Detta under förutsättningar att bl.a. in- och utflyttning till respektive kommunen fortsätter som under de senaste fem-tio åren. Samtliga kan också förvänta sig en förhållandevis kraftig ökning av antalet invånare över 80 år under de närmaste åren.

Kommunerna uppvisar dock väsentligen olika befolkningsstrukturer. Knivsta är en utpräglad barnfamiljskommun med relativ få äldre invånare. Håbo är snarlik Knivsta i detta avseende, om än med en mer jämnt fördelat åldersstruktur. Uppsala är en typisk studentstad med många unga människor. Östhammar, Älvkarleby och Heby uppvisar en åldersstruktur som är typisk i den meningen att de har en åldrande befolkningsstruktur – dvs. de har en relativt stor andel äldre människor. Enköping och Tierp har båda en förhållandevis platt åldersstruktur.

Bild 11 – Åldersmässig befolkningsstruktur och befolkningsutveckling i Uppsala läns kommuner. Källa: Källa: Statisticons befolkningsprognoser (trendbaserad framskrivning).

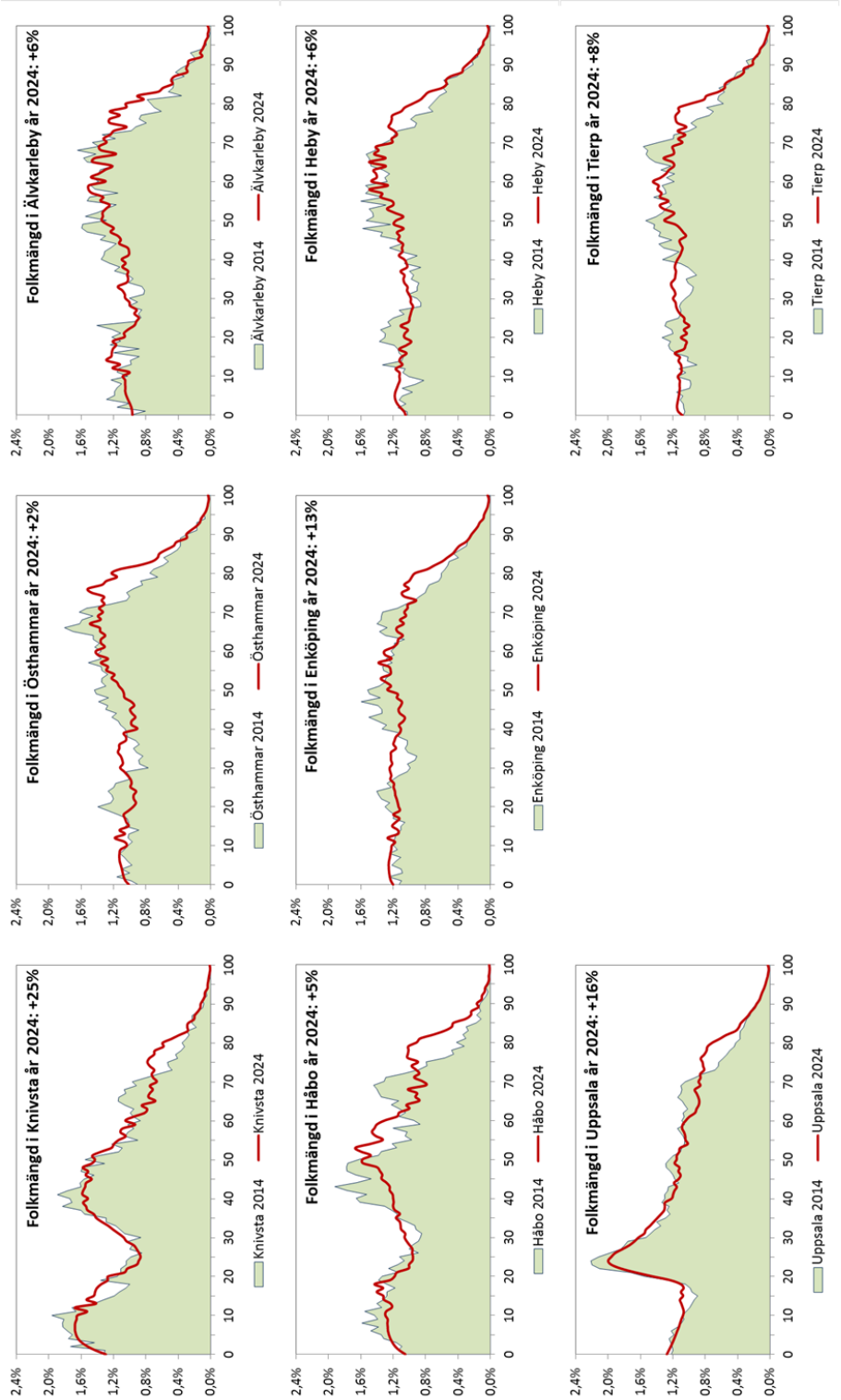

Så – vilken effekt skulle en kommuns demografiska utveckling kunna få det offentliga försörjningsstödet omfattning? Ett sätt att analysera detta är att relatera åldersspecifika helårsekvivalenter (HE) till befolkningsutvecklingen där vi antar att andelen helårsekvivalenter per kön och ålder skulle förbli oförändrat om 10 år – dvs. att befolkningens efterfrågan och tillämpningen av försörjningssystemen förblir desamma.

Resultatet av denna beräkning visas i diagrammet nedan. Antalet HE skulle öka eller vara oförändrad i länets samtliga kommuner, med undantag av Östhammar där antalet HE skulle minska med 7 procent under de kommande 10 åren. Orsaken till denna minskning är att en stor del av Östhammars folkmängd lämnar arbetsför ålder i kombinaton med att det idag till stor del är den äldre arbetsföra befolkningen som uppbär offentligt försörjningsstöd.

I Knivsta är situationen snarast den motsatta med en förväntad kraftig ökning av andelen helårsekvivalenter, motsvarande drygt 20 procent under de kommande 10 åren. I Knivsta förväntas alltså folkmängden öka i de åldrar där offentligt försörjningsstöd idag förekommer i väsentlig utsträckning.

Bild 12 – Demografisk framskrivning av antalet helårsekvivalenter 2014-2024 (trendbaserad framskrivning). Källa: Statisticons befolkningsprognoser samt SCB:s statistik avseende helårsekvivalenter.

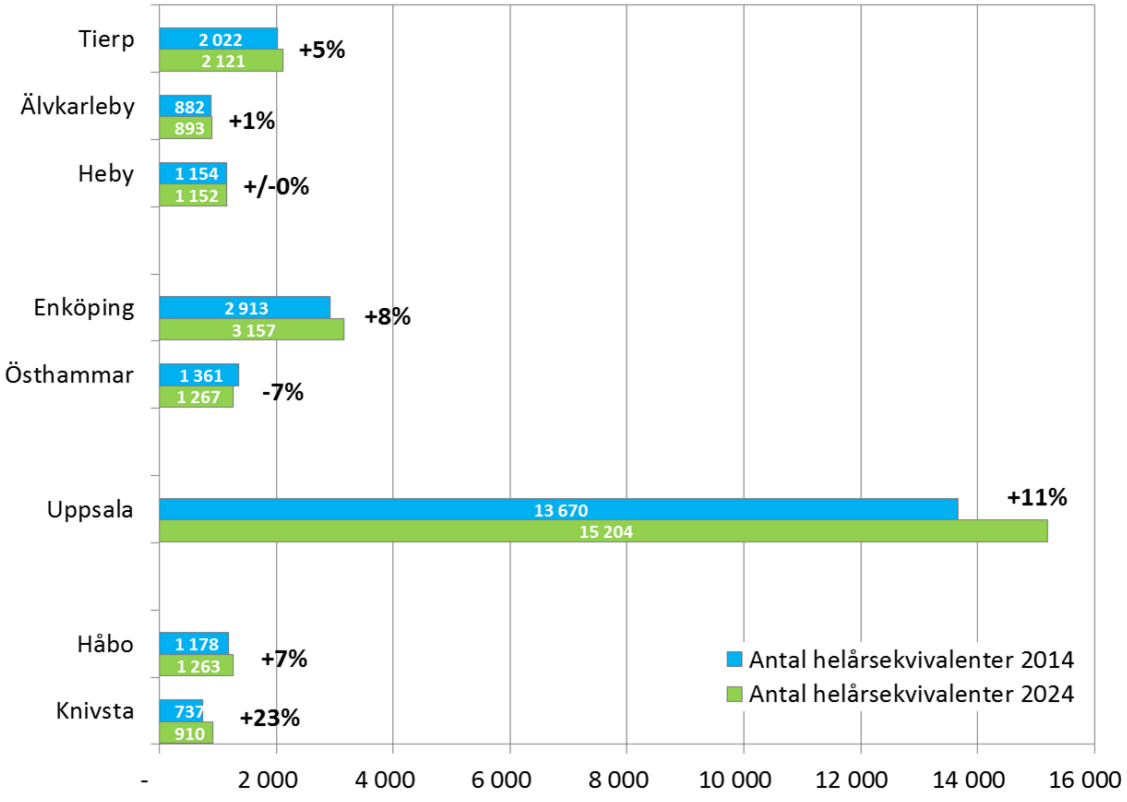

I diagrammet nedan redovisas samma beräkningar nedbrutet även på typ av försörjningsstöd. Eftersom de olika försörjningsstöden förekommer olika mycket i olika åldrar finns det anledning att förvänta sig en demografisk effekt även på dessa.

Bild 13 – Demografisk framskrivning av antalet helårsekvivalenter 2014-2024 (trendbaserad framskrivning). Uppdelning efter typ av försörjningsstöd. Källa: Statisticons befolkningsprognoser samt SCB:s statistik avseende helårsekvivalenter.

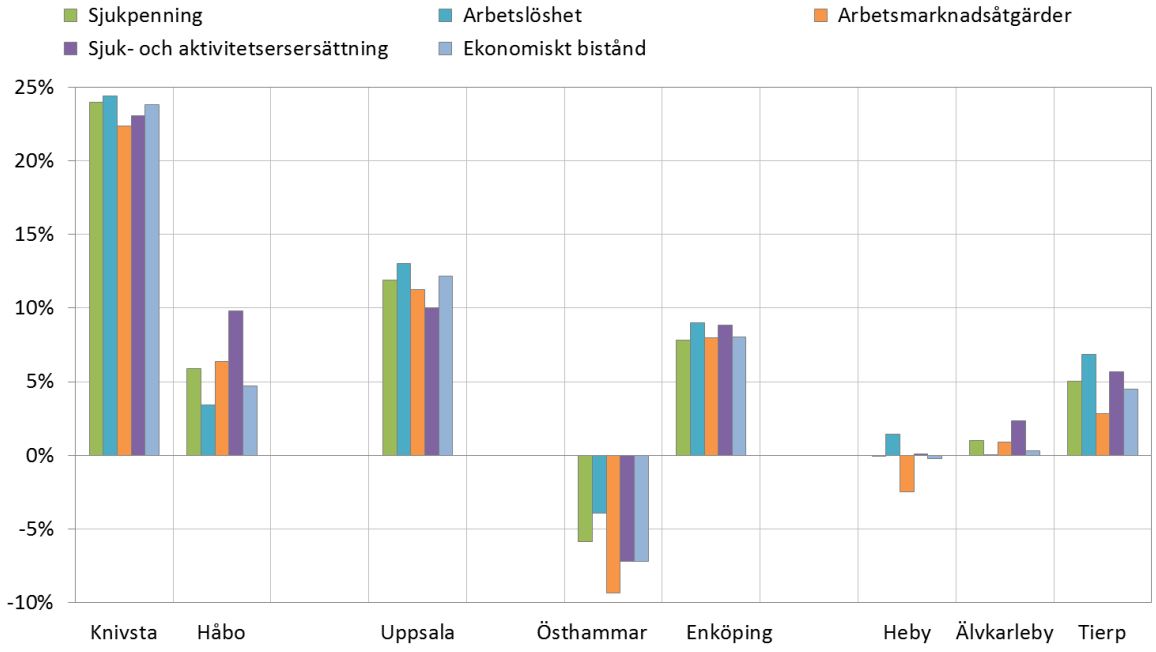

I en kommun som Enköping – med en förhållandevis platt åldersstruktur – ligger de förväntade försörjningsstöden stabilt. I Håbo däremot kan väsentligen olika effekt förväntas. T.ex. ökar antalet HE med sjuk- och aktivitetsersättning betydligt mer än andra typer av försörjningsstöd – detta alltså under förutsättning att befolknings behov och myndigheternas utbud förblir detsamma i olika åldersklasser under de kommande tio åren.

BILAGA – HELÅRSEKVIVALENTER PER KOMMUN

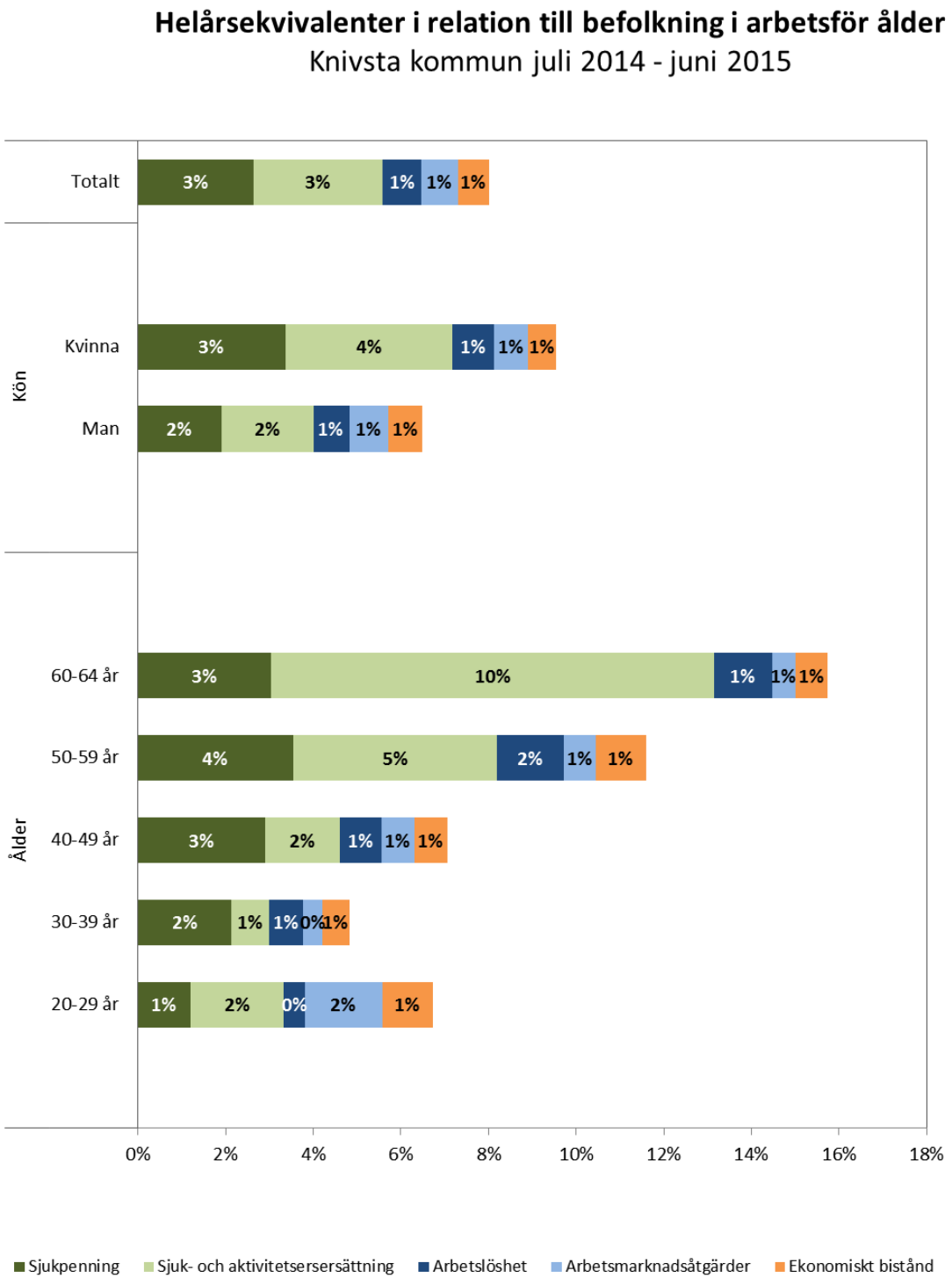
Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder
Knivsta kommun juli 2014 - juni 2015
Totalt
3%
3%
1%
1%
1%
Kön
Kvinna
3%
4%
1%
1%
1%
Man
2%
2%
1%
1%
1%
Ålder
60-64 år
3%
10%
1%
1%
1%
50-59 år
4%
5%
2%
1%
1%
40-49 år
3%
2%
1%
1%
1%
30-39 år
2%
1%
1%
0%
1%
20-29 år
1%
2%
0%
2%
1%
0%
2%
4%
6%
8%
10%
12%
14%
16%
18%
Sjukpenning
Sjuk- och aktivitetsersersättning
Arbetslöshet
Arbetsmarknadsåtgärder
Ekonomiskt bistånd

Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder

Håbo kommun juli 2014 - juni 2015

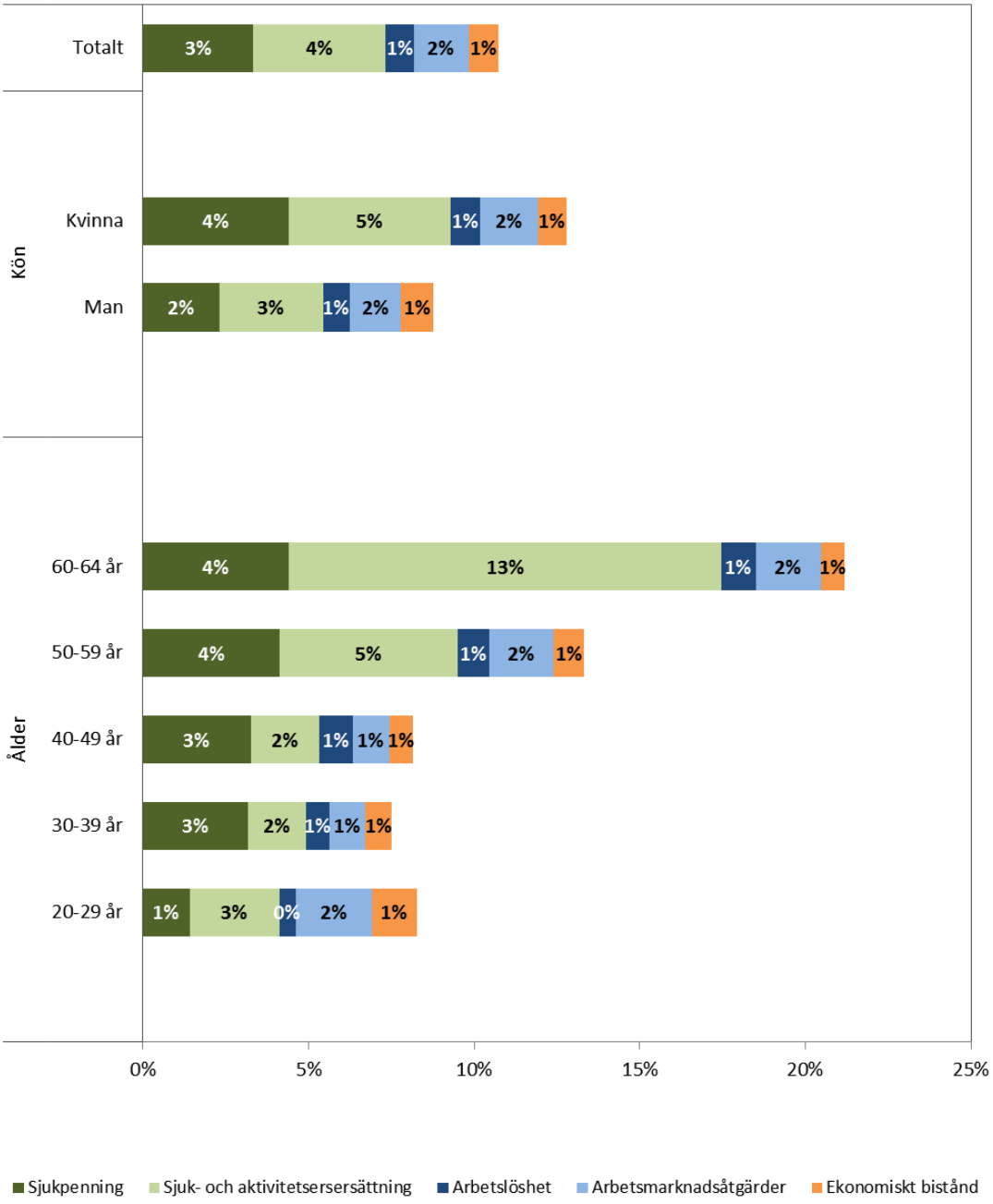

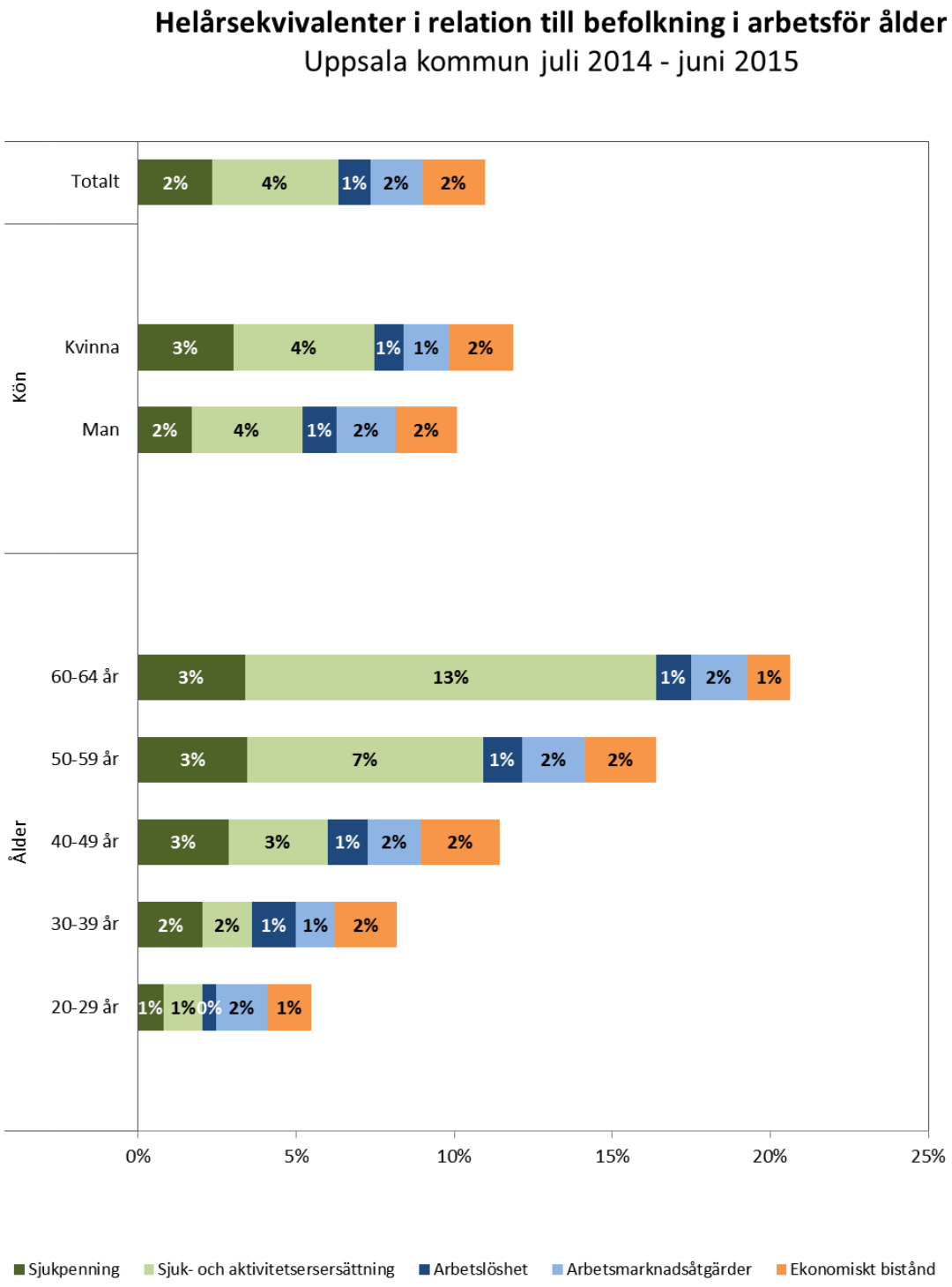
Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder
Uppsala kommun juli 2014 - juni 2015
Totalt
2%
4%
1%
2%
2%
Kön
Kvinna
3%
4%
1%
1%
2%
Man
2%
4%
1%
2%
2%
Ålder
60-64 år
3%
13%
1%
2%
1%
50-59 år
3%
7%
1%
2%
2%
40-49 år
3%
3%
1%
2%
2%
30-39 år
2%
2%
1%
1%
2%
20-29 år
1%
1%
0%
2%
1%
0%
5%
10%
15%
20%
25%
Sjukpenning
Sjuk- och aktivitetsersersättning
Arbetslöshet
Arbetsmarknadsåtgärder
Ekonomiskt bistånd

Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder
Östhammars kommun juli 2014 - juni 2015

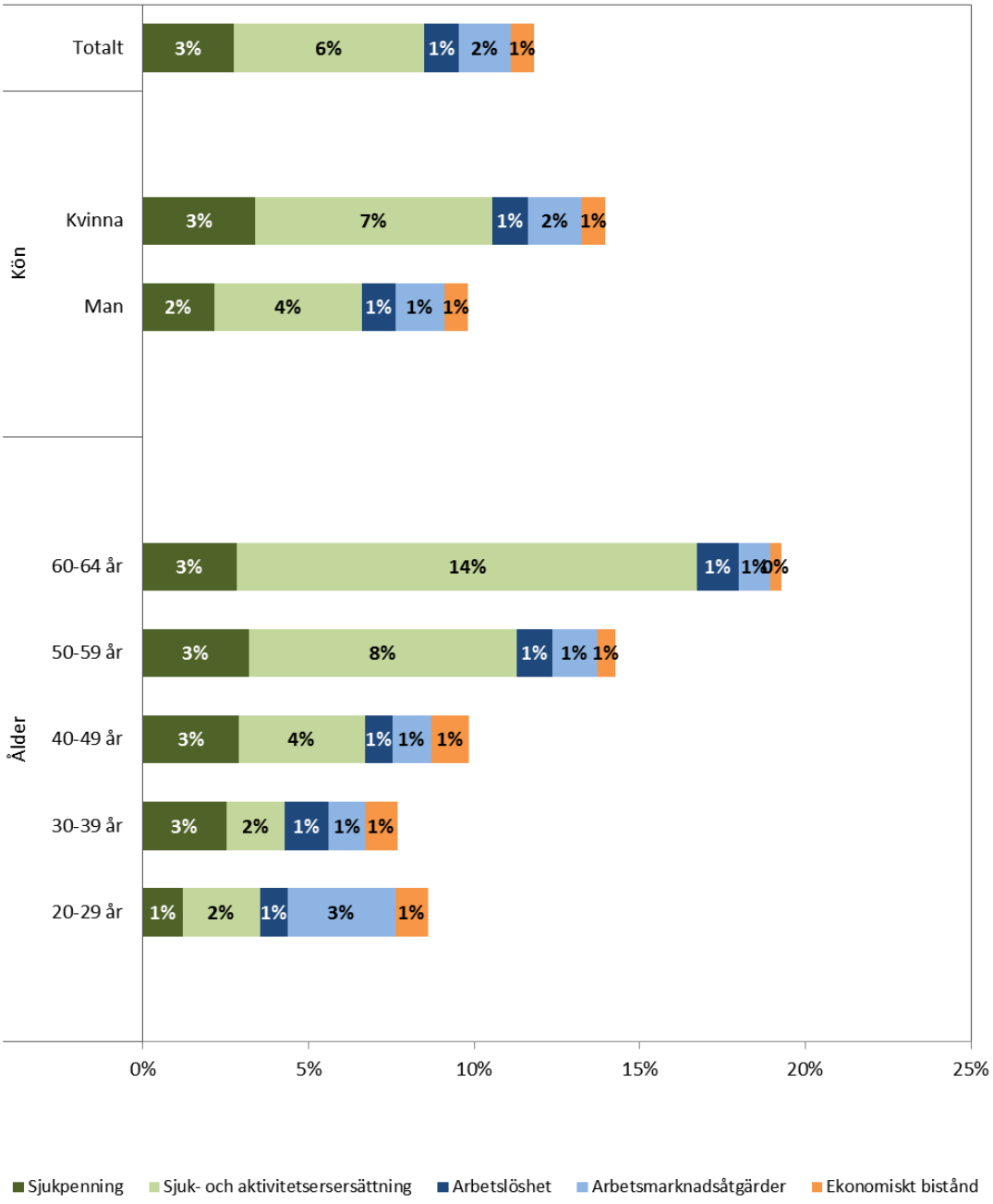

Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder
Enköpings kommun juli 2014 - juni 2015

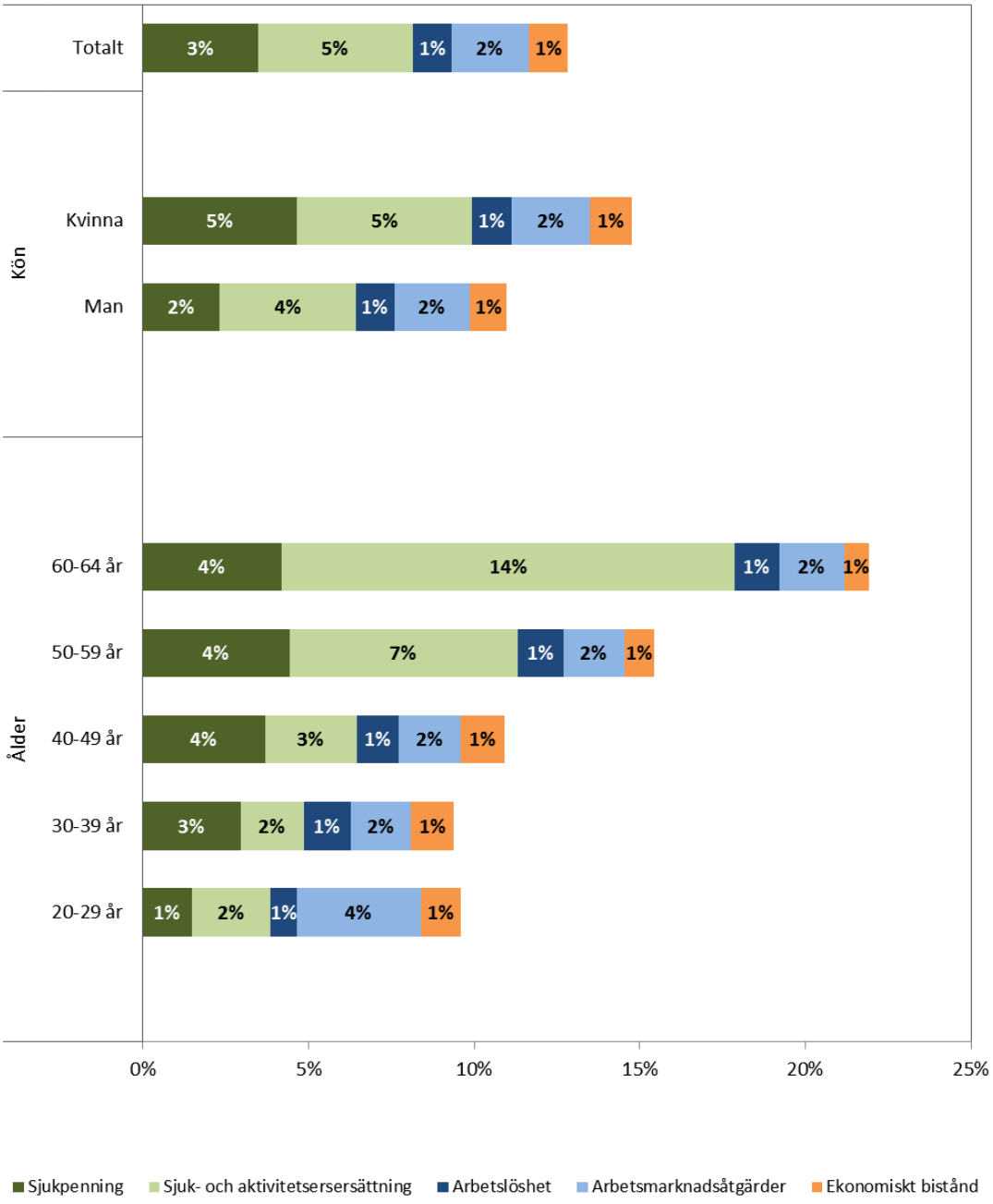

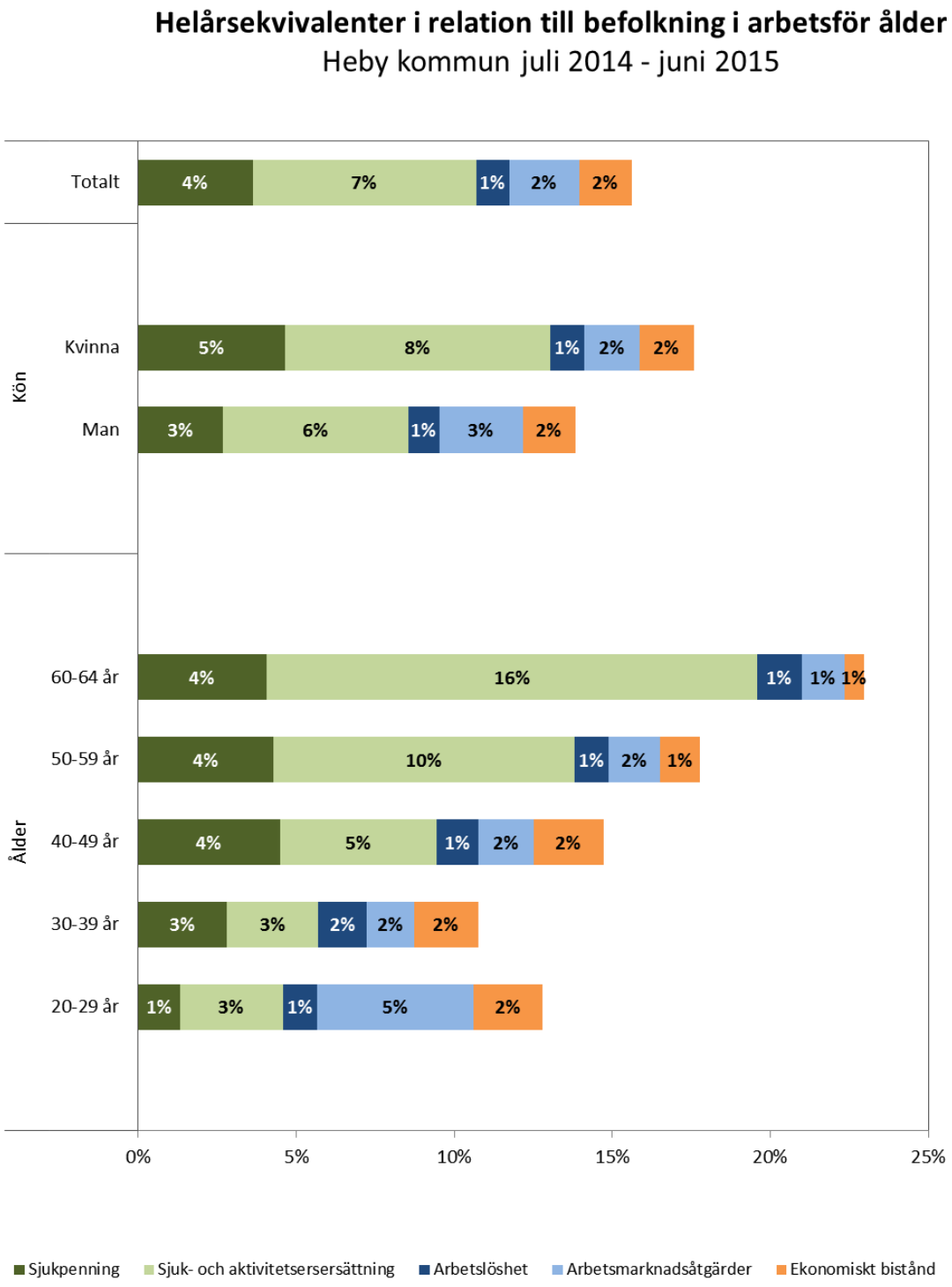
Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder
Heby kommun juli 2014 - juni 2015
Totalt
4%
7%
1%
2%
2%
Kön
Kvinna
5%
8%
1%
2%
2%
Man
3%
6%
1%
3%
2%
Ålder
60-64 år
4%
16%
1%
1%
1%
50-59 år
4%
10%
1%
2%
1%
40-49 år
4%
5%
1%
2%
2%
30-39 år
3%
3%
2%
2%
2%
20-29 år
1%
3%
1%
5%
2%
0%
5%
10%
15%
20%
25%
Sjukpenning
Sjuk- och aktivitetsersersättning
Arbetslöshet
Arbetsmarknadsåtgärder
Ekonomiskt bistånd

Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder
Älvkarleby kommun juli 2014 - juni 2015

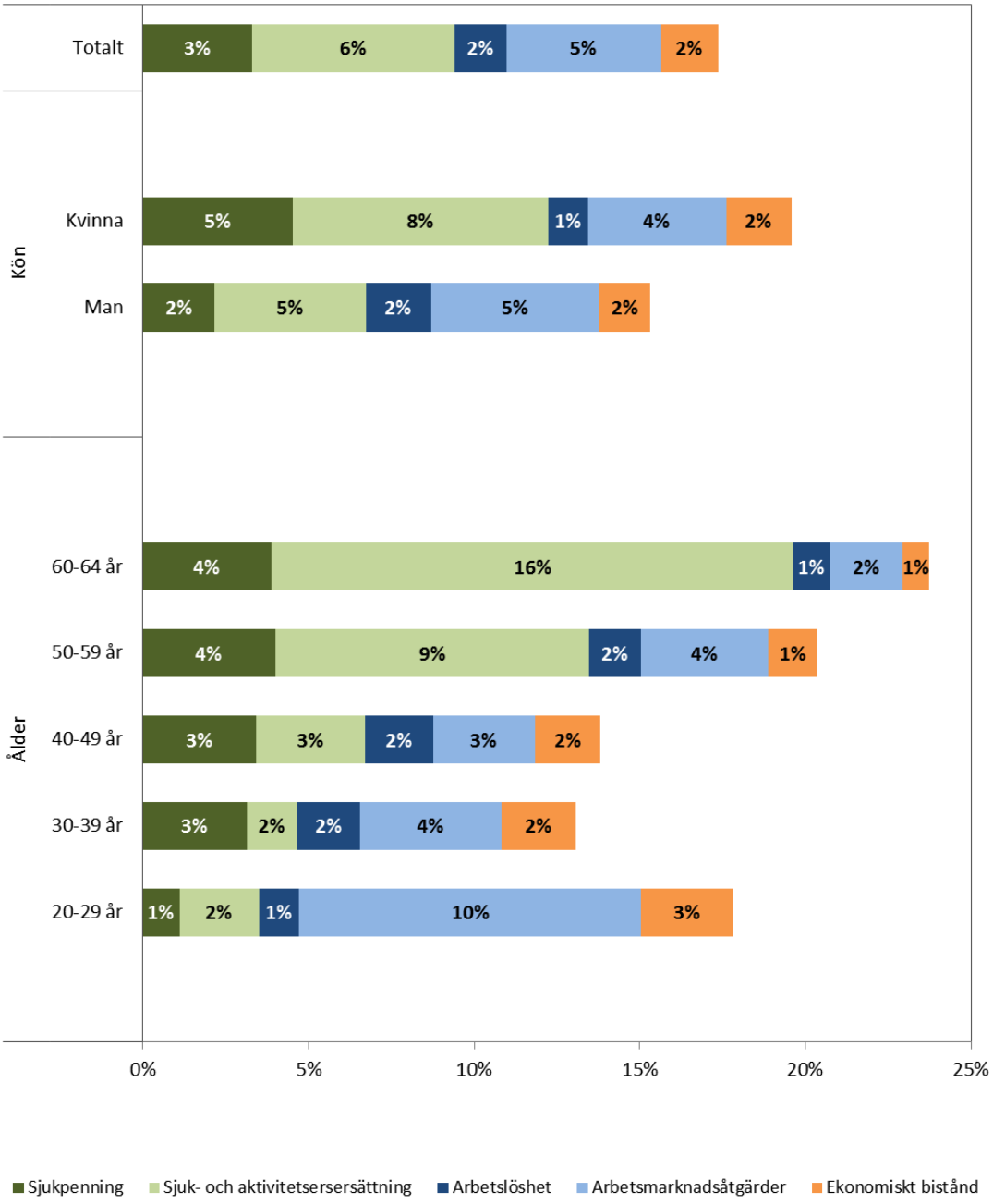
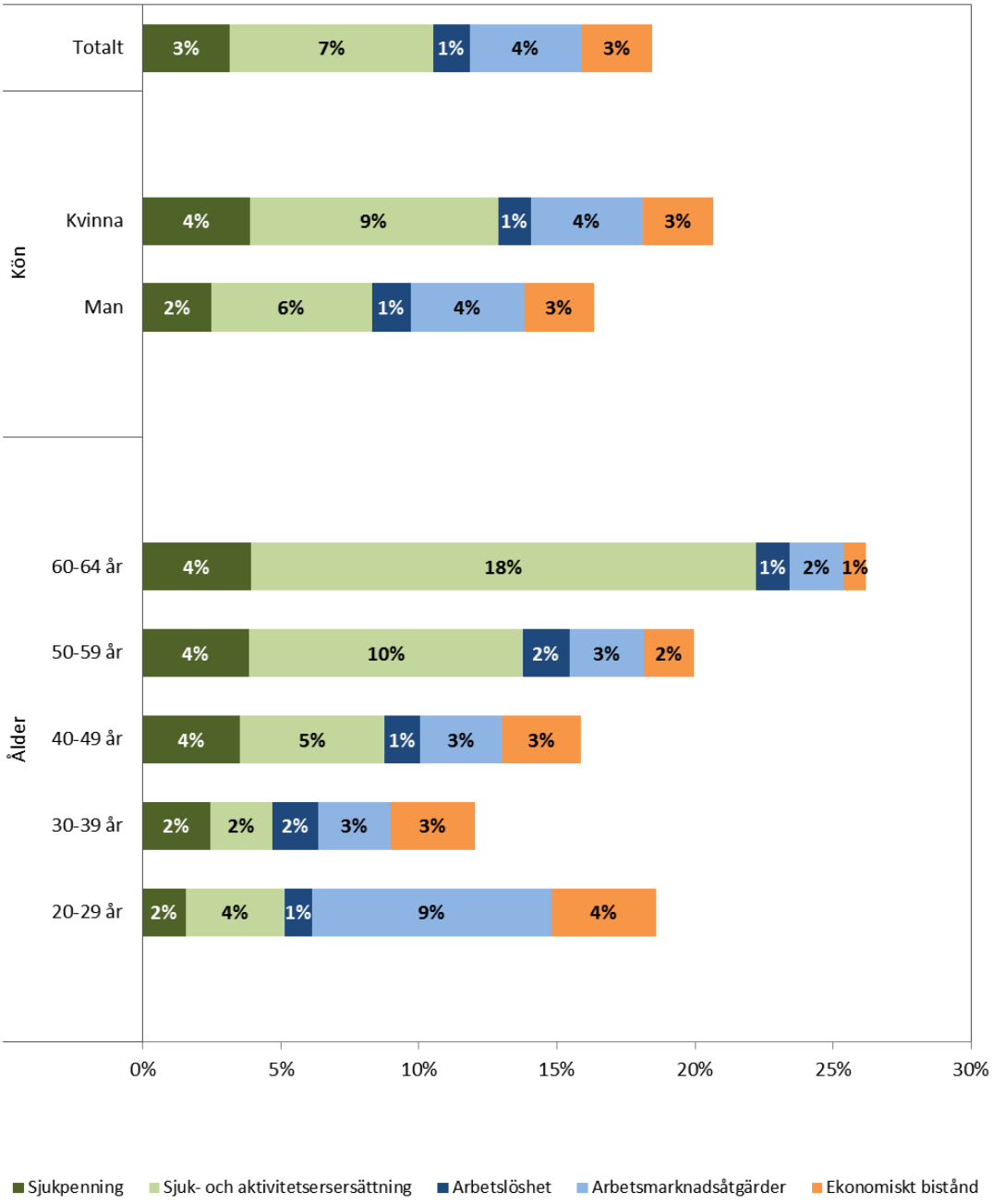
Helårsekvivalenter i relation till befolkning i arbetsför ålder
Tierps kommun juli 2014 - juni 2015